

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 280.

Trettende Session.

65de Møde.

Tredagen den 20de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (forts.): Dette viser altsaa, at Hensynet til den forstandige Behandling maa, som jeg før antydede, bevirke, at den almindelige Regel maa lide en Indskrænkning; det var det, jeg gjorde opmærksom paa. Det kan ogsaa være, at ved Afsljøring kan en lille Rod komme til at ligge midt ind i Præstegaardens Forder, dertil maa der ogsaa tages Hensyn, og endelig maa der henføres til de Regler, som gjælde for Approbation af Udskyningen. Alle disse Hensyn komme til at begrænse det; jeg betragter som Hovedhensynet, nemlig en rigelig Forsyning for Landsbypræstens Husholdning; men at jeg derved skulde „omgaa“ Noget, maa jeg tilbagevise.

M. Sage: Jeg vil bede de ærede Herrer og den ærede Formand om Tilladelse til at gjøre, hvad man kalder en „personlig Bemærkning“, som ikke skal tage mange Dieblif. Ved Mødet heri Thinget den 2den December faldt der nogle Ytringer fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer), som have givet Anledning til, at ikke Faa have henvendt sig til mig og fordret, at jeg skulde meddele en Forklaring; det har jeg hidtil ikke gjort, men jeg har ventet, for at see, om ikke det ærede Medlem vilde berigtige disse Udtryk, og forsaavidt det ikke skete, agtede jeg at henlede det ærede Things Opmærksomhed derpaa. Det

ærede Medlem gjorde hiin Dag nogle Bemærkninger, hvoraf den første angik et Project angaaende et Havneanlæg paa Græsholmene; hans Ytringer faldt paa en saadan Maade, at de kunde lyde, som om jeg havde personlige Hensigter med dette Havneanlæg. Dernæst mødsagde det ærede Medlem Noget, jeg havde anført om et andet Havneanlæg, og da jeg benægtede, at jeg havde brugt et Udtryk, han havde anført, fastholdt han Rigtigheden af sin Paaastand og henviste til Rigsdagstidenden, naar den kom ud. Den vil nu forsaavidt fuldkommen have berigtiget hans Paaastand derhen, at han havde fuldkommen Ret. Endelig er der et tredje Punkt, som især er Grunden, hvorfor jeg beder om det ærede Things Tilladelse til at henlede Opmærksomheden derpaa. Hans Bemærkning var nemlig den, at det nok vilde vise sig, at det, han havde sagt, var rigtig, „derfor“ Tidenden mere correct vilde referere mine Ytringer denne Gång, end den havde gjort under en tidligere Forhandling, hvor jeg havde brugt en Ytring, som ikke fandtes i Rigsdagstidenden — nemlig om Boldværker i Frederikshavns Havn. Dette kunde altsaa tydes saaledes, som om jeg i Forbindelse med de ærede Herrer, der staae for Tidendens Udgivelse, skulde have forvansket den, ved at stryge et Udtryk, som jeg havde brugt; jeg maa tilstaae, at jeg ikke kunde troe, at det var alvorligt meent, hvad det ærede Medlem sagde; jeg har antaget det for en slet Spøg, der var saa daarlig, at jeg ikke fandt det Umagen værd at svare derpaa, og dette er ogsaa Grunden, hvorfor intet Svar blev givet i hiint Møde. Jeg taler her i Nærværelse af de ærede Herrer,